

CHỨC THƯ CỦA MỘT NGƯỜI LÍNH CHẾT GIÀ

Tôi người lính già ở xa tổ quốc
Xa chiến trường lưu lạc tới đây
Nơi quê người sương pha tuyết đổ
Mang nỗi đau con ngựa lạc bày.
Ngày tôi bỏ đi, bạn bè đồng đội
Vẫn hiên ngang cho đến phút sau cùng
Đã tự hiến thân mình cho tổ quốc
Thắng hay thua thì cũng vẫn can trường.
Không phải chỉ chịu ơn người đã chết
Tôi như còn mang món nợ nước non.
Chết không nghĩa là đã tắt hơi thở
Sống đôi khi cũng có nghĩa chết mòn.
Khi tôi chết ván hòm xin đây nắp
Có vui chi nhìn người lính chết già
Hổ thẹn đã không tròn ơn nước
Tiễn tôi chi, thêm phí một vòng hoa.
Hãy quên tôi, người lính già lưu lạc
Đừng phủ lá cờ tổ quốc cho tôi
Anh em tôi trong những giờ tuyệt lộ
Nằm lại bờ lúc chiến hạm ra khơi.
Chiến hữu tôi chết đầu sông cuối biển
Ngày tan hàng đành nằm lại quê hương
Không ai thổi cho khúc kèn truy điệu
Không có ai phủ giúp ngọn cờ vàng.
Hãy phủ cờ lên nấm mồ tử sĩ
Xác bị xói đào trong nghĩa trang xưa
Hãy rải hoa trên con đường thấm máu
Phút lui binh phải gãy súng buông cờ.
Anh là ai, mang ngọn cờ tổ quốc

Nhân danh ai, đứng phủ lá quốc kỳ.
Chúng ta là những con người bỏ ngũ

Quên anh em nằm lại, để ra đi.
Ta lành lặn để bao người thương tật
Ta sum vầy dành để bạn chia phôi
Ta đến bến để bao người chết biển
Dù âm êm cũng thương nhớ một đời.
Danh dự này dành cho người đã chết
Đã hy sinh để giữ vững ngọn cờ
Không phải tôi, người lính hèn bỏ ngũ
Để sống còn trong lúc bạn sa cơ..

HUY PHƯƠNG

(trích Chúc Thư Của Một Người Lính Chết Già-
Thơ- Namviet xuất bản 2013- xbnamviet@gmail.com)

GỬI NGƯỜI ĐÃ CHẾT

(Tưởng niệm những nắm mồ trên bờ biển An Dương)

*Anh nằm lại trên đất quê hương
Biển vẫn đêm đêm hát điệu buồn
Gió lộng hàng dương ru anh ngủ
Vỗ về cát lạnh nắm mồ chôn.*

*Tháng ba, ngày tan hàng gầy sừng
Trước mặt anh, biển cả muôn trùng
Sau lưng anh quân thù, đạn pháo
Ngang nhiên nhận cái chết sau cùng.*

*Anh nằm lại đây cùng chiến hữu
Đã cùng anh chiến trận bao ngày
Thương cái chết giữa giờ oan khuất
Không pháp trường mà phải phân thân.*

*Biển liệm cho anh cùng bè bạn
Phút cuối cùng nằm lại bên nhau
Sống chiến đấu, chết cùng huyết mệ
Xương lẫn xương, đầu lại bên đầu.*

*Tưởng ngày hòa bình ngưng tiếng súng
Sau bao năm anh sẽ về nhà
Mẹ vẫn chờ con, đêm khó ngủ
Tuổi già mòn mỏi tháng ngày qua.*

*Trước cửa nhà, ai đang dừng lại
Phải chăng, người lính trận trở về
Nghe tiếng chân người trên lối sỏi
Không, chỉ là tiếng gió đêm khuya*

*Ai thấp nén nhang cho tử sĩ
Ai thay anh vuốt mắt mẹ già.
Ai vắn lên đầu vòng tang trắng*

*Hay rồi ngày tháng cũng phai pha.
Tôi người lính già còn sống sót
Một vắn thơ thay nén nhang khuya
Khóc đất nước, thương anh hùng tận
Xót xa cho những nỗi chia là..*

Huy Phương

(trích Chúc Thư Của Một Người Lính Chết Già)

Nguồn: <https://vuongthuc.wordpress.com/2013/03/28/nha-tho-huy-phuong-1/>

www.vietnamvanhien.net